

دامام اعظم رحمة الله عليه وصيتونه

ليکوال : مولانا عاشق الهي شهر بلندي

ژباړونکی : مولوي عبدالهادي حماد

که څوک همدا وصيتونه مطالعه کړي حتما به په دنيا کي دعزت ژوند وکړي او داخرت گټي به يې هم په برخه وي .

www.t-quran.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

دمرتب خو خبری

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا اكرم الاولين والآخرين ، وعلى آله واصحابه هداة الحق وناصرى الدين المتين ، وعلى من اتبعهم باحسان الى يوم الدين وخذوا حذوهم فى استذكار اثار نبويه الامين ، اوصوا واستوصوا وتواصوا بالحق والصبر فى كل وقت وحين

درينستنئ بنكلا او واقعيت دستروا كمن په گلورين نامه ددې ليكني او ترتيب څخه وړاندي څښتن تعالى ﷻ ته اړبنده دپه گوته سوي بشریت د ځلانده اولوی امام حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) دغه وصيت د ژباړي سره مل ليکلی وو چي ده مبارک ونوموتی عالم حضرت يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) ته فرمايلى وو نوموړي ژباړه د اصل ترڅنگ په (ماهنامه البلاغ کراچي) کښي ونشرته و سپارل سوه دغه وصيتونه زما مرشد سپېڅلي شيخ الحديث (بقية السلف حجة الخلف) مولانا محمد زکريا صاحب کاندهلوي ثم مهاجر مدني دامت برکاتهم العالیه په خپل مجلس کښي توری په توري واورول او ډير يې خوښ وگڼل بيا يې په خپل شخصي لگښت د پنځو زرو د چاپ پرېکړه وکړه ددې بهير سره مل پرېکړه وسوه چي دامام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) دوه نور وصيتونه چي ونورو شاگردانو ته يې فرمايلي دي هم نشر

سي دلتون وروسته د (الاشباه والنظائر) نومي ڪتاب په پای ڪنبي
يو وصيت و موندل سو چي قاضي القضاة حضرت امام ابويوسف
(رحمة الله عليه) ته يې فرمايلي دي خوله بده مرغه ددي ليکني
ترلوسٽني وروسته ځيني ځايونه چاڀي غلطياني مخي ته راغلي
چي ځيني ځايونه يې دمسخي اوتحريف ويره وه بياهم ددوهمي
نسخي لته روانه ده ترداسي بريده چي په دوونورو ڪتابونو ڪنبي
چي په نامه د (مناقب امام اعظم رح) او (حسن التقاضي) هم پيدا
سوه په نومورو دوونسخو ڪنبي هم دصحت له پلوه پياوړي نسخه
ترتيب سوه اودمحاوري سره وژباړل سوه دعاجزبنده په ذهن ڪنبي
يوڅه راوړاندي سوه چي هغه دامام صاحب (رحمة الله عليه)
دوصيت څخه چي خپل زوی ته يې کړی دی عبارت دی ددغه
وصيت لته يې پيل کړه چي په نتيجه ڪنبي الحمد لله دغه نسخه هم
پيداسوه . هم داډول په (مناقب امام اعظم رح) ڪنبي دقاضي
ابوعصمة ، نوح بن ابي مريم مروزي (رحمة الله عليه) په نامه يې هم
يو وصيت ترنظر تيرسو چي په قضائي چارو پوري اړه لري يو بل
وصيت چي امام صاحب (رحمة الله عليه) وخپلو مخورو شاگردانو
ته فرمايلي دي هم لاسته راغلي عاجزبنده دغه ټول وصيتونه
دمحاوري ترڅنگ وژباړل اودحضرت اقدس مرشدي دامت برکاته
په حضور ڪنبي يې وړاندي کړل حضرت والا دغه ټول وصيتونه
ديو ټولگي په ډول دنشر او طبعي امر وکړي او د (وصايا امام
اعظم) په نامه يې ونومول اوددغه پنځو وصيتونو لري جاري سوه

جي دکتونکو په لاسو کښي ترسترگو کيږي چي ترتيب يې په
لاندي ډول دی

لومړی وصيت : دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) په نامه دی .

دوهم وصيت : دامام يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) په
نامه دی .

دریم وصيت : دحماد بن ابي حنيفه (رحمة الله عليه) په نامه دی .

څلورم وصيت : دابوعصمة نوح بن ابي مریم (رحمة الله عليه) په
نامه دی .

پنځم وصيت : دامام اعظم (رحمة الله عليه) دمخورو اومشهورو
شاگردانو په نامه دی .

دامام اعظم (رحمة الله عليه) دځينو شاگردانو احوال :

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه)

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) دامام صاحب (رحمة الله
عليه) ترټولو مشهور شاگرد وو چي پر حديثو اوفقه شريفه باندي
په پوره ډول برلاسی وو ، حضرت امام احمدبن حنبل (رحمة الله
عليه) هم دده دشاگردانو څخه دی ، اونوموړی (رحمة الله عليه)
دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) څخه تر درو کالو پوري زده کړي
کړي دي ، امام ابويوسف (رحمة الله عليه) نه يوازی چي قاضي وو
بلکي قاضي القضاة هم وو اوپه دغه لقب باندي دی مبارک ترټولو
وراندي مشهور سوی دی ، اودعباسي خليفگانو په لړ کښي يې د
مهدی ، هادی ، اوهارون الرشيد دواکمنيو پرمهال دقضا چوپړ

ترسره کړی دی اودسنه هجري ۱۲۶ قمری څخه نیولی بیا دژوند دپای ترشیبو پوري قاضی وو .

امام ابویوسف (رحمة الله عليه) دامام اعظم (رحمة الله عليه) وخدمت ته اوولس کاله دپایبندی سره مل په مسلسل ډول حاضرې ورکړې ده آن ترددې چې یو وخت یې زوی وفات سوی وو بیا هم ده مبارک پدې موخه چې دامام اعظم (رحمة الله عليه) مجلس ځینی ناغه نسي دخپل زوی په دفن کنبی اشتراک ونه کړی اودخپل زوی تکفین اوتجهیز یې دوستانو ، قریبانو ، اوهمسایگانو ته پریښودی اوخپله دامام اعظم (رحمة الله عليه) په مجلس کنبی حاضر سو ، حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) نه یوازي چې امام ابو یوسف (رحمة الله عليه) ته پوهه وربخښلی وه بلکي مالي مرستي یې هم ورسره کولی ، دداؤد بن رشید ویناده چې وایي : که چیري دامام اعظم (رحمة الله عليه) یوازي امام ابویوسف (رحمة الله عليه) شاگرد وای بیا هم دده دویار لپاره دایو شاگرد بس وو ، اوکه دامام ابویوسف (رحمة الله عليه) علمي خبرو ته وکتل سي څرگندیږي چې نوموړی دپوهي دریاب دی اوپه لپو اوبه ځنی اخیستل کیږي ، حدیث ، فقه ، اوکلام ترټولو زیات دده په وړاندي وه ، یوځل امام ابویوسف (رحمة الله عليه) ناروغ وو دپوښتني په موخه امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته تشریف راوړی دپوښتني څخه وروسته چی امام صاحب دباندې راووتی وې فرمایل : که چیری دغه ځوان وفات سي نو دعلم لپاره لویه ضایعه ده ځکه چې دی پرمخکه ترټولو اوسیدونکو ستر عالم دی .

علي بن صالح (رحمة الله عليه) چي به دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) خخه روايت كاوه نوده مبارک به امام ابويوسف (رحمة الله عليه) په افقه الفقهاء ، قاضى القضاة ، اوسيدالعلماء لقبونو سره ياداوه او فرمايل به يې :

حدثني افقه الفقهاء وقاضى القضاة وسيدالعلماء ،

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) د سنه هجري قمري ۱۶۲ خخه بيا تر (۱۸۲) هجري قمري سنې پوري قاضي وو چي همدا دده دمړيني كال دى نوموړي په دې لويه مده كښي دستر عدل او انصاف سره مل فيصلې كړي دي او فرمايلي يې دي چي ما هيڅ دظلم فيصله نده كړي مگر يوځل چي دمؤاخذي خخه يې په ويره كښي يم هغه دا وه يوه ورځ يونصراني سړى په هارون الرشيد باندي دعوه وكړه چي اميرالمؤمنين زما فلانكى جايداد قبضه كړى دى دغه دوسيه پيل سوه ما هارون الرشيد ته وويل چي دغه سړى په تا دعوه كوي وايي تا دده مخكه قبضه كړي ده هارون الرشيد په جواب كښي راته وويل چي دغه مخكه ماته دخپل نيکه منصورخخه راپاته ده نصراني ته مي وويل چي داميرالمؤمنين جواب خو دي واوريدي ته شاهدان لري ؟ نصراني په جواب كښي راته وويل شاهدان نسته مگر مدعى عليه دي قسم واخلي هارون الرشيد ته مي وويل چي قسم اخستلاى سى ؟ هارون الرشيد قسم واخستى اودوسيه خلاصه سوه نصراني ولاړى نو زه ددغه دوسيه په ويره كښي يم چي الله ﷻ ته مسئول نسم يوشاگرد ورته وويل اي استاذه ! پدې موضوع كښي دمؤاخذي ويره په چشې

کڻبي ده؟ ده مبارک وفرمايل: دغه دوه کسان چي يو نصراني وو بل امير المؤمنين وو دمحاڪمي پرمهال يوځای نه وه بلڪي هارون الرشيد پريومتاز ځای ناست وو اونصراني دنورو مدعيانو په خير پريو ساده ځای ناست وو (يعنی ماته پکاروه چي هارون الرشيد می هم راکڻسته کړی وای دعامو مدعيانو په خيرمی درولی وای).

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) لوی عابد وو ځکه دقضا دټولو بوختياوو ترڅنگ يې هره ورځ دوه سوه رکعتنه نفل کول او په زياته کچه يې روژې نيولی امام ابي يوسف (رحمة الله عليه) دنسب له پلوه دمديني منوري دانصارو دکورنی سره اړه لري دده دنیکه نوم (سعد بن بحير) صحابی وو چي (سعد بن حبه) هم ورته ويل سوي دي (حبه يې دمورنوم وو) نوموړي دتنکی ځوانی پرمهال دنبه جنگيالي په توگه دخندق په غزا کڻبي ونډه واخستله رسول الله ﷺ چي کله دی وليدی چي په پوره مېړانه يې جنگ کاوه نوبلنه يې ورکړه او ورته وې فرمايل: ځوانه ته څوک يې؟ ده مبارک په جواب کڻبی ورته وويل زه سعد بن حبه يم حضور ﷺ ورته دعا وکړه چي الله ﷻ دي ستا نصيب مبارک کړي او دنژدې کيدو امر يې ورته وکړی کله چي ورته رانژدې سو مبارک ﷺ يې پرسر لاس ورتير کړی (دغه حکايت الاستيعاب ليکلی دی).

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) فرمائی: رسول الله ﷺ چي زما دنیکه پرسر لاس تير کړی دی برکت يې تراوسه په کورنی

کښي تر سترگو کيږي سعد بن بحير په کوفه کښي ژوند کاوه او هم هلته وفات سوی دی او اولادونه يې په کوفه کښي د ژوند شپې صبا کوي په دوی کښي يو ځلانده سهار ابو يوسف (رحمة الله عليه) وځليدی چي تر ختيزه اولويديزه پوري يې علم ورساوه دامام ابو يوسف (رحمة الله عليه) د وفات نېټه (۱۸۲) هجري قمري بنودل سوی ده او د ولادت نېټه يې ۱۱۳ سنه مشهوره سوی ده مگر شيخ محمد زاهد کوثري (رحمة الله عليه) فرمايلي دی : چي دده مبارک د ولادت نېټه ۹۳ هجري قمري ده همدا روایت څيرل سوی او د تائيد وړدی .

حضرت يوسف بن خالد سمتي رحمة الله عليه

حضرت يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله تعالى عليه) دامام ابو حنيفه (رحمة الله عليه) د مشهورو شاگردانو څخه دی اصلی وطن يې بصره ده دامام اعظم (رحمة الله عليه) څخه د زده کړي او خدمت په موخه دبصري څخه کوفي ته راغلی وو د زده کړي وروسته يې د بيرته تللو هوډ وکړی خو امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته وفرمايل : په تلو کښي بيره مکوه زه تاته د تونښي په توگه څه نصيحتونه کوم ده مبارک وخت ورته بيل کړی امام اعظم (رحمة الله عليه) وصيتونه ورته وکړل چي په همدې رساله کښي راوړل سوی دي دغه وصيتونه دخپلو ځانگړتياوو سره د علماؤ او طالبانو لپاره د ځان ساتني وړ دي .

دهدايې د مؤلف مشهور شاگرد علامه زرنوجي (رحمة الله عليه) په خپل کتاب (تعليم المتعلم) کښي داسي ليکلي دي :

وينبغي لطالب العلم ان يحصل كتاب الوصية كتبها ابوحنيفه
 (رحمة الله عليه) ليوسف ابن خالد سمتى (رحمة الله عليه)
 عند الرجوع الى اهله ، وقد كان استاذنا شيخ الاسلام على بن ابى
 بكر (رحمة الله عليه) امرنى بكتابه عند الرجوع الى بلدى ولا بد
 للمدرس والمفتى فى معاملات الناس منه .

ژباړه : هرزد كړى (طالب) ته بنايى چي هغه وصيت نامه لاس ته
 راوړي چي امام اعظم (رحمة الله عليه) ويوسف بن خالد (رحمة الله
 عليه) ته وكورته دتللو پرمهال كړى دي . زموږ استاذ شيخ الاسلام
 على بن ابى بكر ماته و خپل بنارته دتللو پرمهال امر وكړى چي دغه
 وصيت نامه وليكم او دخلگو سره په روزنيز ژوندانه كښي دخلگو
 سره په معاملاتو ترسره كولو كښي ، بنوونكى (مدرس) او مذهبي
 پريكړه كوونكى (مفتى) ته دغه وصيت نامه اړينه ده .

حضرت يوسف بن خالد دامام شافعى (رحمة الله عليه) داستاذانو
 څخه دى او امام شافعى (رحمة الله عليه) دده په اړه داسى فرمايى :
 رجلا من الخيار .

يعنى دى دغوره وگړو څخه دامت دى . دمحدث ابن ماجه څخه
 روايت دى چي يوسف خالد ته لدې امله سمتى ويل سوى دى چي
 سمتى وسمت ته منسوب دى او سمت طرف (څانگه) ته ويل كيږي
 او دى هم دښكلى لورى څښتن او دښكلو اخلاقو څښتن وو .
 نوموړي په سنه ۱۷۹ هجري قمري كي ددې فانى نړۍ څخه مخه
 بنه كړى ده .

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما)

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما) دامام ابوحنیفة (رحمة الله عليه) یوازنی زوی دی چي دخیل سپېڅلی پلار څخه یې د فقه زده کړي کړي دي او په پوره پیمانہ د سپېڅلتیا او تقوی سره مل وو او تریو وخته په کوفه کښی قاضی هم وو .

حضرت ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله تعالى عليه)

حضرت نوح بن ابی مریم هم دامام ابوحنیفة (رحمة الله عليه) دمخورو شاگردانو څخه وو چي دمرو نومي ځای اوسیدونکی وو او ابو عصمه یې د کښت نوم وو او د الجامع په لقب سره یادسوی دی . امام ابوحنیفة (رحمة الله عليه) تل په قضائی مسائلو کښی پوښتی . یوه ورځ امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته وفرمایل هرو مرو به ته د قضا دروازه وټکوي همداسي وسوه په خپل وطن کښي قاضی سو امام اعظم (رحمة الله عليه) ده مبارک ته ځيني وصیتونه چي د قضا اړوند وه د خط په واسطه ولیږل چي پدې رساله کښي راوړل سوی دي . حضرت نوح بن ابی مریم ته د علومو د جمعي له امله جامع العلوم ویل سوی دی . نوموړي څلور مجلسونه درلودل چي لومړی مجلس یې د حدیثو وو ، دوهم مجلس یې دامام اعظم (رحمة الله عليه) دارشاداتو بیانول وو ، دریم مجلس یې دنحو وو ، او څلورم مجلس یې دشعر او ادب په اړه وو . ده مبارک دامام اعظم (رحمة الله عليه) ترڅنگ د قاضي ابن ابی لیلی څخه هم زده کړي کړي وي .

پنھم وصيت چي پدي ڪتاب ڪنبي راوڀل سوي دي دامام اعظم
 (رحمة الله عليه) دمشهورو شاگردانو په نامه دي چي روايت
 ڪوونڪي يبي امام يوسف (رحمة الله عليه) دي اوفرمائي : په يوه
 باراني ورځ ڪنبي مورڇو ملگري دامام اعظم (رحمة الله عليه)
 وخدمت ته حاضر سو چي زمورڇو په ډله ڪنبي داؤد طائي رح،
 عافية اودي رح، قاسم بن معن مسعودي رح، حفص بن غياث
 نخعي رح، وڪيع بن الجراح رح، مالڪ بن مغول رح، زفر بن
 هزيل (رحمة الله عليهم) موجود وه امام اعظم (رحمة الله عليه) زمورڇو
 لوري ته متوجه سو او وي فرمايل : انتم مسار قلبي الخ .

دغه وصيت ددي ٽولگي په آخر ڪنبي راوڀل سوي دي دنومورو
 وصيتو درو بنان تيا په موخه عاجز بنده ڄيئي ڄايو نه ڄيئي ويناوي
 دقوسو په منح ڪنبي راوڀري دي اودخپل لوري يبي په
 وريسموباندي ٿاڻ (ڪم قيمته رخت) پيوند ڪري دي له دي امله
 چي عام خلگ دلفظ دظاهري بني ڄخه غلطي افاده ونه ڪري .

الله ﷺ ته دعا ڪوم چي دغه چوپڙ دقبوليت په لورونه ونازوي او
 دحضرت اقدس مرشدي دامت برڪاتهم سايه پرخلگوباندي ترڏيره
 وخته ودانه وڀري .

انه سميع قريب ولدعاء مجيب و صلى الله تعالى خير خلقه سيدنا ومولانا
 محمد وآله واصحابه اجمعين

المدينه المنوره دصفري لومري سنه ۱۳۹۹ او انا العبد المحتاج الي رحمة الله
 محمد عاشق الهي بلند شهري عفي الله عنه وعافاه وجعل اخرته خيرا من اولاه

د کتاب پیل

دامام ابوحنيفة رحمة الله عليه وصيت خيل شاگرد

ابويوسف (رحمة الله عليه) ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

نحمده ونصلى على رسوله الكريم

لومړی : د حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) څخه روايت سوي دى چي ده مبارک (خپل شاگرد) ابويوسف (رحمة الله عليه) ته (هغه وخت) وصيت وکړى چي د ابويوسف (رحمة الله عليه) له لوري څخه ده مبارک ته پوهه ، نیک اخلاق او برلاسى پر علم باندې ښکاره سوه او وي فرمايل : اي يعقوبه ! ^(١) درنښت د پاچا کوه مقام يې لوړ گڼه او په حضور کښى يې د درواغ ويلو څخه ځان ژغوره . (باچاته) ته په هر وخت او هر مهال مه ورځه ترڅو چي يې ديو علمي اړتيا لپاره بلنه نوى درکړى (د باچا د ډيرتگ څخه لاس پرسر سه) ځکه که دى بوختيا ورسره ډيره سى بې عزتي دي کوي او مقام دي دده په وړاندې راټيټيږي داسي ورسره و اوسپږه لکه داوړه سره چي اوسپږي گڼه ځني اخله اوليرى ځني اوسه مه ورنژدي کيږه ځکه تا سوځي اوتوان ځني اخلى ځکه پاچا چي دکوم عزت لته ځان لره کوي نورو ته يې نکوي .

دریم : دپاچا په وړاندي دډيرو خبرو کولو څخه ځان وژغوره ځکه چې دی ستا ويناوی څيري ددې لپاره چې انډيوالانو ته وښيي چې دی تر تا پوه دی ستا غلطیانی په گوته کوي چې دخپل قوم په سترگو کښي دي ټيټ وښيي .

څلورم : کله چې پاچا ته ورځي دځان ددرنښت تر څنگ دنورو درنښت هم وپيژنه .

پنځم : پاچاته پر داسي مهال مه ورځه چې په وړاندي يې داسي پوهان ناست وي چې تا نه پيژني ځکه که (دپوهي په ډگر کښي تردوی) ټيټ يې ښايی چې تا وځوروی او که په پوهه کښي تردوی پياوړی يې ښايی چې (په خبروکي) تا ټيټ کړي اوله دې امله دپاچا دسترگو وغورځی .

شپږم : کله چې پاچا د دولتي کارونو څخه (ديوکار) وړانديز درته وکړي ترهغه بريده يې مه قبلوه ترڅو ستا ، ستا دمذهب او ستا دمسلک قضا رضا نه وي پکښي نغښتي ددې لپاره چې په دولتي چارو کښي دپرديو دمذهب وکړني ته اړنسي .

اووم : دپاچا ددوستانو او انډيوالانو سره اړيکي مه لره بلکي يوازی ده ته نژدې کيږه .

اتم : دپاچا دانډيوالانو څخه ليري اوسه چې مرتبه او درنښت دي دتل لپاره پاته سي .

نهم : دعامو خلگو په وړاندي خبري مه کوه ترڅو چې يې پوښتنه نوي درڅخه کړي .

لسم : (دعامو خلگوسره) په دنيوي چارو او تجارت کښي دخبرو کولو څخه ځان وساته دهغه خبرو پرته چي په پوهه (علم) پوري اړه لري ددې لپاره چي پوه نسي چي ستا مينه دمال سره ده ځکه دوی پرتا بد گمان کوي اوپدې باور کوي چي ستا مينه درشوت اخیستلو سره ده اودې لوري ته لاس خلاصوي .

يوو لسم : دعامو خلگو په وړاندي لويه لووره خندامکوه .
دولسم : دبازار دډيرتللو څخه ډډه وکړه .

ديارلسم : (دځوانو) لغړزنو هلکوانوسره خبري مکوه ځکه چي فتنه ده (يعنی دگناه کولو ويره ده) دوړو کوچنيانو سره خبري کول اوپر سرلاس ورتېرول پروانلري .

څوارلسم : دې علمه سپين ږيرو سره دلاري په منځ کښي مه ځه ځکه که دلاري په اوږدو کښي دوی مخکي کړي ته وروسته سي دعلم بې عزتي دي کيږي اوکه ته مخکي سي ستا تاوان دي (ځکه رسول الله ﷺ دسپين ږيرو عزت لازم بللی دی) او فرمایي : څوک چي زموږ دمشرانو احترام نکوي اوپرماشومانو مو رحم نکوي زموږ دډلي څخه ندی .

پنځلسم : پرلارو باندي (دناسمو خلگوپه څير) مه کښينه که دي (دکوردناستي پرته) اړتيا ورته پيداسوه نو په مسجد کښي کښينه .

شپاړسم : پردوکانونو باندي مه کښينه .

اولسم : په بازارو اومسجدو کښي خوراک مه کوه .

اناسم : پرلارو باندی د خیرات شربت ان مه چینسه اومه ئی دلا سوخه
د خیرات ورکونکو چینسه .

نواسم : گران قیمته جامی ، د بنکلا شیان او ورینم مه استعمالوه
حککه چي پایلي یې کبر اولویي ده .

شلم : په خپل کور کي دخپلي میرمنی سره دارپتیا پرته خبری مه کوه
مگر دارپتیا په پیمانہ یې کوه .

یوویستم : دمیرمنی سره ډیری لوبی اولاس وروړل مکوه .

دوه ویستم : دخپلي میرمنی سره نژدېکت مه کوه مگر هغه وخت
چي دالله ﷻ ذکر وکړي اودخیر لته پکښي وکړي .

درویشتم : دخپلي میرمنی په وړاندي دپړدیو بنځو او مینځیانو
خبري مکوه حککه چي پداسي صورت کښي داپه خبرو کښي ازادي
ترلاسه کوي بنایي چي ته دنورو بنځو خبري وکړي دابه دپړدیو
نارینوو خبري درته وکړي (چي ډیره بده خبره ده)

څلورویستم : دداسي بنځي سره واده مکوه چي کونډه وي پلار یا
مور ولري (یادزاره مېړه څخه) زوی یا لور ولري مگر په دې شرط
سره چي دقربانو پرته به څوک نه ورته راځي حککه که بنځه شتمنه
وي دپلار دبلني پرمهال ادعاء کوي چي ټوله شته ددې دي اومېړه
ته یې دخواست په ډول ورکړي دي .

پنځویستم : دوس تربریده دخوانبي اوخسر کورته مه ورځه (یعنی
دشرعي عذر پرته) .

شپزويشتم : دخوانبي اوخسر په کور کښي ميلمستيا ته زړه مه ښه کوه ځکه چي مال درڅخه اخلي او طمعه يې درته ډيريري .

اوه ويشتم : دداسي ښځي دواډه کولو څخه ډډه وکړه چي زامن اولوني دزاره ميړه څخه ولري ځکه دا خپل مالونه دهغه اولادو لپاره ذخيره کوي اوستا دمالوڅخه يې غلاکوي دوی ته يې ورکوي ځکه زوی ترتا ورته محبوب دی .

اتويشتم : دوي ميرمني (ماینې) په يوه سرای کښي مه سره يوځای کوه

نهمه ويشتم : ترهغه وخته واده مکوه ترڅو چي دي باور نوی راغلی چي دواډه ټولي اړتياوي پوره کولای سم .

ديرشم : لومړی دعلم لټه کوه بيا حلال مال سره يوځای کړه په دريم قدم کښي په واده کولو بوخت سه ځکه که دمال په لټه بوخت سي دمينځو او مريانو رانيولو ته دي رابولی او په دنيا دي مشغوله کوي تر زده کړي وړاندي واده مکوه ځکه چي وخت دي ضائع کيږي اولادونه دي ډيريري او دارتيا دپوره کولو لپاره يې اړکيږي په نتيجه کښي علم او مال دواړه درڅخه پاتيږي .

يوديرشم : دځوانۍ په پيل کښي په علم بوخت سه چي زړه دي دنورو بوختياوو څخه خلاص وي بيا دمال ديوځای کولو لټه کوه ځکه ډيرشغل دمال ، اولاد زړه پراگنده کوي کله چي دي مال جمعه کړی نو واده وکړه اوداسي ژوند ورسره وکړه لکه چي می درته وويل .

دوديرشم : دالله ﷺ څخه ويره ، دامانت اداكول اونصيحته عامواو خاصو ته كول پرتا لازم دي .

دروديرشم : دخلگو درنښت تر پښو مه لاندي كوه بلكي درنښت يې كوه ډيره گزاره مه ورسره كوه كه دوى گزاره كول غواړي نو ديني مسائلې ورته بيانوه تر داسي بريده كه څوك د علم څښتن وي او په علم بوخت وي او كه د علم څښتن نوي (يعنى د علم سره مينه نه لري) ځان در څخه ژغوري .

څلورديرشم : و عامو څلگو ته (بي علمو څلگو ته) د دين د اصولو د بيانولو څخه ځان وساته چي په علم كلام پوري اړه لري ځكه دوى داسي ډله ده چي ستا تقليد كوي او په دې اصولو سره مشغوله كيږي (پايلى يې بدي دي) .

پنځمه ديرشم : كه څوك ديو مسئلي پوښتنه در څخه و كړي نو د ومري جواب ور كوه چي سوال يې در څخه كړى وي نور څه په جواب كي مه ورسره زياته وه ځكه جواب ځني وركيږي .

شپږديرشم : كه لس كاله دكار او كسب څخه بې برخي سي (د نادارى له امله) د علم څخه مخ مه اړوه ځكه كه دي مخ واړوى د نادارى سره به مل سي ځكه الله ﷻ فرمايي : چا كه زما د ذكر څخه مخ واړوى بېشكه د تنگ ژوند څښتن به سي .

اووه ديرشم : څوك چي ستا څخه پوهه تر لاسه كوي داسي يې گڼه لكه ستا زوى يا اولاد چي وي پدې موخه چي مينه يې د علم سره زياته سي .

آته ڊيرشم : دعامواو بناري خلگوڅخه ڪه څوڪ ستا سره اختلاف ڪول غواڙي (يعني په مذهبي چارو ڪنبي دلائل ويل غواڙي) نوت ته اختلاف مه ورسره ڪوه ڇڪه ڇي ددوي سره اختلاف ڪول ستا دمخ اوبه بيابي (يعني بي عزته ڪوي دي). اختلاف ڪول ستا دمخ اوبه بيابي (يعني بي عزته ڪوي دي).

نهه ڊيرشم : دحق په ويلو ڪنبي دچا دجاه او جلال پروا مه ڪوه ڪه ڇه هم پاچا وي .

څلوينتم : خپل ڄان پدي مه راضي ڪوه ڇي ترنورو ڪم عبادت وکري (يعني ترعاموخلگوڊير عبادت ڪوه) ڇڪه ڇي عام خلگ ستا برلاسي پر عبادت نه ويني ترهغه عبادت ڇي دوي بي ڪوي نوپرتا باندي دبدي اود لڙميني دعبادت سره باور ڪوي اوپري عقيده وي ڇي ستا علم تاته گته اوفائده نده ڪري مگرهغه گته ڇي دوي ته دي رسولي ده ددوي دجهل په اڙه.

يوڅلوينتم : ڪله ڇي يونبارته ورسبي په دي بنار ڪنبي نور علماء موجود وي نو دڄان لپاره لوڙ مقام مه لٿوه بلڪي داسي واوسه لڪه يو ددوي څخه ددي لپاره ڇي دوي پوه سي ڇي ستا مقصد ددوي عزت لمنڃه وڙل ندي ڪه داسي ونه ڪري دوي به په اتفاقي ڊول درباندي راجمعه سي او ستا ڪرڻلاره به بدنامه ڪري او عام خلگ به هم درباندي راووزي اوتيز، تيزه درته گوري (په پايله ڪنبي به) بي ڄايه اوبې فائدي بدنامه سي .

دوځلوښتم : (د علماؤ په شتون کښي) فتوی مه ورکوه که څه هم دفتوی طلب درڅخه وکړي (د علماؤ سره) علمی مقابله (رد قدح) مکوه .

دروځلوښتم : ددوی په وړاندي هڅه مه وایه ترڅو چي یوښکاره دلیل نوي درسره .

څلورځلوښتم : ددوی پر استاذانو باندي بد مه وایه ځکه الله ﷻ فرمایي : تاسو ښکښل مه کوی هغه کسانو ته چي د الله ﷻ پرته بل چاته عبادت کوی نودوی به هم الله ﷻ ته ښکښل کوي تیری به وکړی د ناپوهی له امله .

پنځه ځلوښتم : دخلگوسره پر حذر اوسه (یعنی په راکړه ورکړه کښي دهوکه مه ورسره کوه بلکی محتاط ورسره اوسه) .

شپږځلوښتم : دالله ﷻ سره په پټه داسي اوسه (یعنی عبادت کوه) لکه په ښکاره چي یې کوی (یعنی دخلگوپه وړاندي) دعلم هڅه کار صیح نه دی ترڅو چي باطن یې دظاهر سره برابر نوي .

اووه ځلوښتم : که پاچا یو کار درته وسپاری چي ته یې وړتیا لري ترڅو چي دي باورنوی راغلی که یې زه قبول نه کړم زما پرته یې یو بل (نااهله) څوک قبلوي خلگوته تاوان رسوي او پدې پوه سي چي دغه سپارل زما دعلم لکبله دی .

اته ځلوښتم : د مناظرې په مجلس کښي (چي شرعا روا نه وي) دویري او مرعوبیت سره مل خبري مه کوه ځکه داسي خبري دزړه

دخبرويه ښکاره کولو کښي نقص پيدا کوي اود ژبي بنديز پيدا کوي .

نهمه څلويښتم : دډيري خندا کولو څخه ځان وژغوره ځکه چي ډيره خندا زړه وژني .

پنځوسم : دښځوسره ډيري خبري اوناسته اوولاره مه کوه ځکه زړه وژني .

يوپنځوسم : په ارامتيا اوسکون سره رفتار کوه په کارونو کښي تلو ارام کوه .

دوپنځوسم : که څوک دشا دخوانعره درپسي وکړي جواب مه ورکوه ځکه په حيوانانو پسي دشا دخوارغ کيږي .

دروپنځوسم : کله چي خبري کوي (په خبرو کي) ډيري نارې مه وهه اوازمه پورته کوه .

څلورپنځوسم : دځان لپاره ارامتيا اولرښوريدل عادت وگرځوه ددې لپاره چي دخلگوپه وړاندي دي دپوهي مقام څرگندسي .

پنځه پنځوسم : دخلگوپه منح کښي دالله ﷻ ذکر ډير کوه ددې لپاره چي خلگ ستا څخه ذکر ازده کړي .

شپږ پنځوسم : دځان لپاره يو(ځانگړي) ورد (ذکر) وټاکه چي قرآن پکښي لولي دالله ﷻ ذکر پکښي کوي اوشکروايي پر هغه څه باندي چي دصبربلنه يې درکړي ده اونعمتونه يې درکړي دي .

اووه پنخوسم : دځان لپاره په هره مياشت کښي خاصي ورځي وټاکه چې روژه پکښي ونيسي ترڅوخلگ (په روژه نيولو کښي) ستا تقليد وکړي په هغه عبادت مه راضي کيږه (يعني بسنه مه کوه) کوم چې عام خلگ په راضي وي (يعني ترعامو خلگو عبادت ډيرکوه).

اته پنخوسم : دځان ساتنه کوه (په دې موخه چې بي گټي کارونه اوگناه درڅخه ونسي اودنورو ساتنه کوه چې ستا ددنيا اوآخرت (کارونه وويني) ستا دعلم څخه گټه واخلي.

ننه پنخوسم : خپله (په بازار کښي) رانيول اوخرڅول مه کوه بلکي يوداسي څوک وټاکه چې ستا کارونه په ښه توگه تر سره کړي اوپرta باندي اعتماد وي.

شپيتم : ددنيا په ټولو چارو کښي چې ته پکښي راشکيل يې ډاډه مه اوسه (يعني دافکر مه کوه چې زما ټولي کړني ريښتني دي (ځکه دنفس او شيطان ويره سته) بېشکه الله ﷻ دټولو شيانو پوښتنه کوي **يوشپيتم** : لغر زني مريان مه رانيسه.

دوشپيتم : که څه هم دپاچا سره نژدې اړيکي ولري (خوخلگوته) يې مه ښيه چې زه دپاچا سره نژدې اړيکي لرم ځکه چې بيا خپل کارونه ستا دغاړي کوي نوکه چيري يې کارونه ورپوره کړي سپکاوی دي کوي که يې ورپوره نکړي عيب داره کوي دي.

دروشيتم : ځان دعا مو مسلمانانو په خيرگڼه مگر په خپل مسلک کښي چي د علم څخه عبارت دي (يعني د علم په اړه خپل مسئوليت زيات گڼه).

څلورشيتم : دخلگو په ناسمو کارونو کښي تقليد مکوه بلکي په غوره کارونو کښي يې تقليد کوه.

پنځه شپيتم : که دي په يو انسان کښي بدي وليدل مه يې بيانوه بلکي دخيرلته ورته کوه په خير يې ياد کړه مگر بدي يې په ديني چارو کښي وه خلگو ته وښيي ددې لپاره چي خلگ يې تقليد ونه کړي او ځان ځني و ژغوري ځکه رسول الله ﷺ فرمايي : د فاجر انسان بدي بيان کړي ددې لپاره چي خلگ ځان ځني و ژغوري .

شپږشيتم : که دي دلور مقام د څښتن څخه ديني نيمگرتيا وليده ورته بيان يې کړه دلور مقام او مرتبې پروا يې مه کوه ځکه الله ﷻ دي مرسته کوونکي او مددگار دي که دي يو ځل دغه کارو کړي دوی درڅخه ويريزي هيڅوک دلاوري نسي کولای چي ستا په وړاندي او يا ستا په ښار کښي بدعة (غير شرعي کار) ښکاره کړي وداسي کارته عوام خلگ وهڅوه ترڅو خلگ د دين په زيار کښي ستا تقليد وکړي.

او ه شپيتم : که دي دپاچا څخه داسي کار وليدی چي د علم، پوهي سره برابره وو ورپه گوته يې کړه په داسي حال کښي چي ته يې فرمانبردار يې ځکه دپاچا توان ستا تر توان ډيردی او ورته ووايه : په هغه څه چي ته برلاسي يې زه دي فرمانبردار يم خو ځيني کړني

دي دپوهي سره برابري ندي كله چي دي داكارو كړي نويو حل بس
 دی ځكه كه په تکرار سره ورته ووايي بنایي درنښت دي لمنځه
 ولاړسي او ددين د نقص لامل به سي (كچيري اړتيا ورته پيداسي
 دداسي كسانو لخوا ترسره سي چي ستا تراثر لاندې وي نو
 بويادوه ځله داكار وكړه ترڅو خلك ستا زيار په دين كښي او حرص
 په امر بالمعرف وويني كله چي دي داكارو كړي خلكو ستا هڅي
 اوزيا روليدی او بيا دي دپاچا څخه هغه كړنه وليده نو يوازي
 كورته ورسه ديني او مذهبي خبری ورته وكړه كه بدعت كوونكي
 وو مناظره ورسره وكړه او كه پاچا وودالله ﷺ او رسول الله ﷺ ويناوي
 ورته بيان كړه كه يې ومانه خوښه كه يې ونه مانه دالله ﷻ څخه
 وغواړه چي دظالم څخه دي وساتي .

آته شپيتم : مرگ په يادله د استاذانو لپاره مغفرة (بخښنه) دڅښتن
 تعالى ﷻ څخه غواړه اودهغه چا لپاره (مغفرة غواړه) چي دين دي
 ځيني لاسته كړي وي .
نه شپيتم : دقرآن تلاوت تل كوه .

اويايم : زيارت دقبرونو، بزرگانو او سپېڅلو ځايونو ډير كوه .
يو اويايم : دعامو خلكو سره چي په مسجدونو ، سپېڅلو ځايونو او
 اوهديرو كښي مخ سي دوى د رسول الله ﷺ او نيكو خلكو په خوب
 ليدل درته بيان كړي درست يې بوله .

دواويايم : ددين او سمي لاري د دعوت پرته دناسمو خلكو سره مه
 كښينه .

درواوييم : ديرلغت ويل او بنڪنخل كول مه كوه.

خلوراوييم : مؤذن چي اذان وڪري دمسجدتللو تياري كوه ددي لپاره چي عام خلگ ستا مخڪي ولاړنسي .

پنځه اوييم: دپاچا په همسايټوب كښي سراي مه جوړوه.

شپړاوييم : كه دي دهمسايه څخه (ناسم كار) وليدي پټ ئي كړه ځكه چي داستا سره امانت دي ، اودنورو خلگوپټ احوال مه بنڪاره كوه.

اوه اوييم : كه څوك (په يو كاركي مشوره درڅخه وغواړي نو مشوره وركوه څومره چي پوهيږي ځكه دغه كاردى الله ﷻ ته نژدى كوى ، زما دغه وصيت ومنه ددنيا اواخرت لپاره دي گټه ده انشاءالله تعالى.

اته اوييم: دبخله څخه ځان وساته ځكه بخل دي دخلگوپه وړاندي رسوا كوي .

نهه اوييم : طمعه كوونكى مه اوسه مه درواغ وايه مه په خبروكښي دخلگوسره گډيږه بلكي په ټولو كارونوكښي خپله ميرانه وساته .

اتيايم : هروخت سپيني جامي اغونده.

يو اتيايم : دشتمن زړه څښتن اوسه دځان له (لوري) څخه لږ حرص بڼيه اولږ مينه ددنيا سره دځان شتمنى بنڪاره كوه مسكنت مه بنڪاره كوه كه څه هم مسكين يي .

دواتيايم : همتناکه اوسه حَکَ د چا چي همت ٿيٽ وي مقام يي هم ٿيٽ وي .

درواتيايم : کله چي پرلاري ٿي چپه اوراسته لوري ته مه گوره بلکي مٽڪي ته گوره .

ڏٺور اتيايم : کله چي حمام ته ورسِي دعاموخلگوسره په ناستي ڄاي اوپيسو ورکولو کښي ڄان مه برابر وه بلکي تر دوي زياتي پيسې ورکړه ترڅو ستا ميرانه ښکاره سي اودوي به دي درنښت وکړي .

پنځه اتيايم : مال ، سامان، اوجامي خپل دي اودصنعت کارونه خپله مه کوه بلکي يوباوړلرونکي سږي ته يي وسپاره .

شپر اتيايم : دخلگو څخه (نامشروع) محصول مه اخله .⁽¹⁾

اوه اتيايم : دراهم (پيسې) خپله مه تله (يعني مه يي حسابه) بلکي پريوبل (باوړلرونکي) سږي باندي باورکوه .

اته اتيايم : ددنيا سپکاوي کوه (هغه دنيا) چي دعلماء په آند سپکه ده حَکَ اللهُ ﷻ ته (علماء) تر دنيا غوره دي .

نهمه اتيايم : خپل (دنياوي) کارونه بل چاته سپاره څوپر علم ښه بر لاسي واوسي داسي کړنه دي عزت ساتي .

(1) ددغه محصول څخه موخه مکس دی مکس دجاهلیه په وخت کي یو خاص نامشروع دود وو چي اوس

له منځه تللی دی .

نوی یم : دليونيانوسره خبري مه کوه مه دهغه خلگوسره خبري کوه چي دمنظرې په اصولو اودليل نه پوهيږي اويالته دمقام کوي (علمي فائده يې هدف نوي) بلکي د مسائلوپه بيان دي ډوبوي او عزت دي لمنځه وړي اوستا (دعزت) پروا نکوي که څه هم په دې و پوهيږي چي ته پرحق يي .

يونو یم : کله چی داسي خلگوته ورسې چي پرتالوړوي نوپردوی ځان لوړمه بوله ترڅودوی دي لوړونه گني ددې لپاره چي ددوی څخه تاوان درته متوجه نسي .

دونوی یم : که په یوقوم کبسي اوسپړی ترهغه په لمانځه کبسي مه مخکی کیره ترڅودوی دي دعزت په ډول مخکي نه کړي .

درونوی یم : دغرمې اوسهار وختي پرته حمام ته مه ځه اومه دعامو خلگودتفريح ځايوته ورځه .

څلورنوي یم : په کومو ځايوکبسي چي پاچهان ظلم کوي مه ورځه مگرهغه وخت که ستا په نصيحت يې دظلم څخه لاس اخستی ځکه که دوی ستا په وړاندي يونارواکړنه ترسره کړي چي ته يې دمنعي توان نه لری ستا دچوپتيا له کبله خلگ فکر کوي چي داظلم يوجائزکاردی .

پنځه نوی یم : دعلم په مجلس کبسي دقهر اوغصې څخه ځان وژغوره .

شپږ نوی یم : دعامو خلگو په وړاندي قصې مه کوه ځکه قصه کوونکي ته درواغ ويل اړين دي .

اووه نوي يم : که دي ديوعالم سره مجلس کول وغوښتل (يعني دهغه داستعداد معلومولو په موخه) که مجلس د فقه و و خپله ورحاضر سه خومره چي دده (په استعداد) وپوهيدي بيان يې کره که داسي نه و و نومه ورځه ددې لپاره چي خلگ ستا په ورتگ باندي دوکه نسي پر ده باندي به ديوداسي عالم گمان وکړي چي دی هغسی نوي .

اته نوي يم : که پورتنی کس ددې صلاحیت درلودی چي خلگوته مذهبي فتواوي ورکړي نوخلگوته يې بيان کره اوکه يې صلاحیت نه درلودی نوته مه کښينه چي ستا په وړاندي درس وکړي بلکي يوا اعتمادی سړی ورپرېرده ترڅوتاته دده دخبرو په ډول اودعلم په اندازه معلومات درکړي .

نهه نوي يم : د ذکر ومجلسوته (چي غيرمشروع وي) مه حاضرېره همدا ډول هغه مجلس ته (مه ورځه) چي ستا دعزت اوسپېڅلتيا په موخه دوعظ بلنه درکړي بلکی کلی وال واستوه چی باورپرې لري اويوشاگرد ورسره واستوه .

سلم : دنکاح دخطبې ويلو چاري دخپل کلي امام ته وسپاره همدا ډول دجنازې اواخترونو دلمنځونو امامت نوموړي امام ته وسپاره اوما په نیکودعاوو کښي مه هیروه دغه نصیحت قبول کره ستا اودټولو مسلمانانو دمصلحت په موخه دغه نصیحت درته کوم .
 دامام اعظم رحمة الله عليه نصیحت دقاضی القضاة امام ابویوسف رحمة الله تعالى عليه په نامه پای ته ورسیدی .

دامام ابوحنيفة رح وصيت خپل

شاگرد يوسف بن خالد رحمة الله تعالى عليه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

کله چي يوسف بن خالد سمتي رح دامام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) خخه دعلم زدکړه وکړه او خپل بنار بصري ته يې دتللو اراده وکړه نو امام اعظم رح دتللو اجازه ورکړه او ورته وي فرمايل : يو وصيت دتحفي په ډول درته کوم چي دخلگوسره په ژوند کولو، دعلم او دمرتبو په پيژندلو ، دځان په ادب کولو، ترلاس لاندی خلگوسره په ښه سلوک کولو او دعامواو خاصو خلگوسره په معامله کولو کښی ورته اړی .

(دغه وصيت) به تاته دپوهي ښودلو پرمهال يوه داسي آله وي چي دعلم سمون او ښکلا په راځي او دمعيوب کولو خخه يې ژغوری . پوه سه که دي دخلگوسره گذاره بده وي ټول خلگ به دي دښمنان وي که څه هم دي ميندی او پلرونه وي که دي دخلگوسره گذاره ښه وي ټول به دي ميندي او پلرونه سي (يعنی دوستان او خواخوږي به سي) که څه هم قريبان دي نوي .

يوسف بن خالد رح فرمايي : امام اعظم (رحمة الله عليه) راته وفرمايل ترهغه پوري صبر وکړه ترڅو ټول وصيتونه په تفصيل سره په خپل فکردرته وکړم چي په پيژندلو سره به يې په خپل زړه کښي زما شکرگذاره سي .

يوسف رح فرمايي: کله چي دغه وخت تيرسو او دوصيت وعده يې وکړه په فارغ وخت کښي راته وفرمايل: زه ټول هغه څه تاته ښکاره کوم چي تاته وړاندي کيږي گويا زه ستا سره مل يم کله چي بصري ښارته ورسې هغه کسان چي زموږ مخالف دي ستالوري ته به متوجه سي که ته دخپل لورعلم په مټ پردوی ځان لورکړی او دخپل علم په زورددوی په وړاندي په فخرسره ويناکوی پایله به يې داوي چي ددوی سره به دناستی ولاړی او دگډ ژوند څخه به خلاص سي ته به ددوی مخالفت کوي دوی به ستا مخالفت کوي ته به ددوی سره اړيکي شکوي دوی به ستاسره اړيکي شکوي دوی به تاته بد وايي ته به دوی ته بدوايي دوی به تا بد لاری ښيي ته به دوی بدلاري ښيي ستا ولوري ته به دنامشروع لاری نسبت کوی په نتیجه کښي به دواړه بدنامه سی آخربه ددې ځايه څخه وتللوته اړسي داسي کړنه زما نه ده خوښه ځکه هغه کسان هونښاران ندي چي گذاره نکوی اوگذاره کولوته اړوي مگر چي الله ﷻ ورته دوتلوځای پرانيزی.

کله چي بصري ته ورسې خلگ به دي ښه راغلاست وکړي ملاقات به دي وکړي ستاحق به وپيژني نوته دهرسړی مقام وپيژنه دشریفوخلگو عزت وکړه اودعلماء ودرنښت وکړه دسپين رږيو احترام وکړه دځوانانوسره نرمي وکړه دعاموخلگوسره نژدې اوسه دناسموخلگوسره خواخوږي وکړه دغوره خلگوسره ملگري وکړه پاچا (آمر) په بدننامه مه يادوه دهیچا سپکاوی مکوه دچا په انډيوالی باورمه کوه ترخوچي دي ازمويلي نوي دکم همته خسيږي

سڀي سره اشنائي مه ڪوه ڪوم شي چي په بنڪاره درته ناسم بنڪاره سو مينه مه ورسره ڪوه . دبي عقلا نوسره ازاد ژوند مه ڪوه دميلمستيا دعوت او هديه مه قبلوه (يعني چي شرعي عذر موجود وي) گذاره اوصبر ڪوه بردباره اوسه دنبوا اخلاقو خستن اوسه پراخه سينه لره نوي جامي اغونده دسوارلي لپاره بنه حيوان غوره ڪوه خوشبويي (عطر) ڊير استعمالوه خپل شخصي ڪارونه يوازي ڪوه دخادمانو اولاس لاندي ڪسانولته ڪوه (بيايي) تعقيبوه ددوي په ادب اوبرابري ڪنبي وړاندي اوسه پدي لاره ڪنبي دزرمي خخه ڪاراخله ڊيري سزاخه ڪارمه اخله ڪه نه نوبي نتيجي به سي (يعني په خپله سزا مه ورڪوه چي ستاعزت ته تاوان رسوي) پرلمونخونو باندي پايبندي ڪوه خوراک ورڪوه (يعني سخاڪوه) حڪه بخيل سڀي سالار نسي جو پيداى يوپت مشاور لره چي دخلگوپه حالاتو دي خبروي (دخبرتيا پر مهال به دبدو ڪارنواصلاح وڪري) نو ڪله چي دي فساد وليدي داصلاح لپاره يپ تلوار ڪوه هر ڪله چي په اصلاح (راوستلو) پوه سوي مينه (داصلاح سره) ڊيره سي او عزم به دي پياوڙي سي .

خوڪ ڪه ستا سره ملاقات ڪوي ڪه يپ نه ڪوي خوته ملاقات ورسره ڪوه خوڪ ڪه نيڪي درسره ڪوي ڪه بددي درسره ڪوي خوته نيڪي ورسره ڪوه عفوه (بخسنه) ڪوه خلگوته په نيڪي سره امر ڪوه دبي گتوشيانوخه ليري اوسه ڪوم شي چي تاوان دررسوي پريڙده يپ دحقوقو په برياه ڪولو ڪنبي تلوار ڪوه ڪه دي دملگروخه خوڪ ناروغه سي خپله پونبتنه پرڪوه او د استاذو

په ذريعه يې دصحت حال معلوموه که دي دملگروڅخه څوک ورک سي دحالاتولته يې کوه که څوک ستا په وړاندي کښيني ته دده په وړاندي مه کښينه که څوک ظلم درسره وکړي ته وصيله ورسره کوه څوک چي درته راسی عزت يې کوه که څوک بد درسره وکړي ته بخښه ورته کوه که دي څوک په بدوالفاظويادکړي ته يې په ښو اوبنائسته الفاظويادکړه که دي دملگروڅخه څوک مړسي (ستا پر زمه يې حق وي) حق يې ورکوه که چاته غم ورسیدی تسلي ورکوه که چاته تکليف ورسیدی دغم شريکۍ څرگندونه ورسره کوه که چا ديوکار کولو وړانديز درته وکړي کار ور وکړه که چا په غم کښي دهمکاری غوښتنه درڅخه وکړه همکاري ورسره کوه دخلگوسره دخپلي دوستۍ څرگندونه کوه خو چي ستا توان وي هرچاته سلام اچوه که څه هم چس خلگ وي که ستا اودنورو مجلس يوځای سو ياته دنورو سره يوځای سوي دمسايلو دبيان لړۍ پيل سوه اوددوی څيرنه ستا په آند صحيح نه وه (په تلوارسره) خپله رايه مه ښکاره کوه.

که څوک (ديومسئلي) پوښتنه درڅخه وکړي په دوديزو الفاظو يې پوه کړه (يعنی په داسی ډول چي دوی په پوهيږي) وروسته نوره وينا (څيرينيزه برخه) ورته بيان کړه چي داسي اوداسي ده که ددوی څخه چا واوریدی (يعنی پوه سو) ستا مقام مرتبه او (دعلم) اندازه به دي ورته معلوم سي که چا اختلاف درسره کاوه يوډول نه يوډول پوهه ورکړه چي فکرپکښي ووهی خلگوته روښانه اوبنکاره پوهه ښيه پت اودقيق شيان مه ورته وايه مينه دخلگوسره کوه کله کله

مذاق (توکی ټکالی) ورسره کوه خبري ورسره کوه ځکه دغه شيان ستا دعلم لړۍ تل روانه ساتي کله کله خوراک ورسره کوه دبي کاروانسانانو څخه بي پروا اوسه دخلگو اړتياوي پوره کوه نرمي باندي کوه ددوی پرنيمگرتياووسترگی پتوه دسينې تنگوالی اولږ حوصله ددوی په وړاندي مه بنکاره کوه داسي اوسه لکه يو ددوی څخه دخلگوسره داسي معامله کوه لکه خپل ځان ته چي يې کوی کوم څه چي ځان ته خوښوي دوی ته هم هغه خوښوه پرخپل ځان باندي برلاسی دځان دنيمگرتياوو دخلاصون په مټ کوه او حالات يې څيره اوشر پيدا کونکي کارونه پريږده که څوک زړه درته تنگوي ته زړه مه ورته تنگوه دهغه چا خبري اوره چي ستا خبري اوري خلگ وهغه شی ته مه اړباسه چي ته يې نه يې اړکړی دخلگو په هغه حال راضي اوسه چی دوی په راضي دي ښه نيت ورته څرگندوه په کارکښي ريښتنی اوسه کبر، لويي (دځان څخه) ليره کړه دچم اودوکې څخه ځان وژغوره که څه هم دوی دوکه درسره وکړي امانت ساته که څه هم خلگ خيانت درسره وکړي په وفا کښی ټينگ اوسه په تقوی اوپرهيزگاری باندي منگولی لگوه دنورودينونو دڅښتنانوسره وړاومناسب ژوند کوه.

امام اعظم (رحمة الله عليه) خپل شاگرد ته وفرمايل که دغه وصيتونه ټينگ کړي اميدلرم چي سالم به سي بيا يې ورته وويل ستا جلاوالی مي غموي ستا پيژندنه زما دميني ذريعه ده دليکنو دلاری اړيکی راسره ساته اوخپلي اړتياوی دي راته ووايه ته ماته دزوی په څيریې اوزه تاته دپلارپه څيريم.

دامام اعظم وصيت خپل زوی حماد رحمة الله عليهما ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

اڀي زويه! الله ﷺ دي پر هدايت ثابت قدم لره (اوپه سپېڅلو کارونو کښي) دي الله ﷺ پياوړی لره يوڅو وصيتونه درته کوم که يې ياد ولري او پايبندي پرې وکړي هيله لرم چي الله ﷺ به دي په دين او دنيا کښي نيکبخته کړي ان شاء الله تعالى.

لومړی وصيت: تقوی غوره کړه (يعني دالله ﷺ څخه وويرېږه) او خپل د بدن غړي دگناه څخه پاک ولره دالله ﷺ ټول امرونه برپايه (قائم) لره دغه ټول کارونه والله ﷺ ته دخالص عبادت په موخه دي.

دوهم: که ديوشی وپوهي ته اړيې ناپوه مه پاتېږه (يعنی دپوهی لته يې کوه).

درېم: دهغه چاسره ژوند مه کوه چي ديني يا دنياوي اړتيا ورته نه لري (يعنی دې گټي سرې سره ملگري مه کوه).

څلورم: [Redacted] کوه دخپل ځان لپاره دارتيا پرته [Redacted]

پنځم: [Redacted] يې مه کوه (يعنی هغه [Redacted])

چي [Redacted] يې داسلام داصولوسره [Redacted]

شپږم: صبر او قناعت پر هغه مال او مقام کوه چي الله ﷺ [Redacted]

په مالي و چارو کښي

ترخودنورو خلگودار تياڅخه خلاص سي .

اتن ځان سپک مه ښکاره کوه .

نهم

اسم : دخلگوسره چي

ورسره کوه دغوره دخلگوسره م

(دلداري) کوه .

ذک باندي

دوولسم غفار بوخت اوسه چي ددي قول

عهدک و وعدک ما استطعت اعوذ

ابوء لک بنعمتک علی و ابوء بذنبي فاغفر لي فانه

پي په لاندي

وويلي په داغه شپه مرسو جنت ته به داخل سي

دحضرت ابي درداء

ي وسوځي ده مبارک وفرمايل سوځلي

بې دورځي په

الله ﷻ څخه اوريدلي

ورسيږي

بې دورځي

وې .

العرش العظيم ما شاء الله كان وما لم يشاء لم يكن

قدير وان الله قد احاط بكل شئ علما اللهم انى اعوذ
ففسى ومن شر كل ذى شر ومن شر كل دابة انت

هره ورځ په پايبندي

بې رسول

الله ﷻ

خوارسم

بې فساد

بې

بې

پنځلسم زړ (يعنى مال) كړنلاره اود تللوځاى

دهمسايه سره ښه سلوك

اوهولسم : داهل السنة والجماعة مذهب ٽينگ ونيسه دناپوهانو اوگمراهانو خه ليري اوسه.

اتلسم: په ټولو کارونو کي دي نيت پاک کړه اود حلال خوارک زياته لته کوه.

نولسم : په پنځو حديثونو عمل وکړه چي ما دپنځو لکو حديثونو خه راټول کړي دي ، لومړي حديث دادی چي رسول الله ﷺ فرمايي : ټول عملونه په نيت پوري اړه لري هر سړی لره هغه خه دي چي نيت يې کړی وي .

دوهم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : بنه کار سړی لره دادی چي بې گټی کار پرېږدی .

درېم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : مؤمن به نسی یوستا سوخه تر هغه وخته پوري چي خوښ کړی خپل ورورته هغه خه چي ځان ته يې خوښوي .

څلورم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : حلال بنکاره دي حرام بنکاره دي ددوی په منع کښي مشکوک شيان دي چي ډير خلگ يې نه پيژني نو که چا دمشکو کوشيانو خه ځان وساتي دخپل دين عزت اوسپښلتيا يې وساتل که څوک په مشکوکوشيانو کښي ولويدی په حرامو کښي ولويدی لکه شپانه چي دټاکلی کښي (دمنعي حدود) په شاوخوا کښي پسونه څروی نژدې دی چي پکښي ولويږي خبردار اوسی هرپاچا لره ټاکلی کښي سته دالله ﷻ ټاکلی کښي (دمنعي حدود) حرام شيان دي خبراوسی په بدن کښي

يوه ټوټه غوښه ده که اصلاح سي ټول بدن به اصلاح سي که فاسده سي ټول بدن به فاسد سي هغه زړه دی.

پنځم حدیث دادی : رسول الله ﷺ فرمایي : کامل مسلمان هغه څوک دی چي دژبي اولاس (دتاوان) څخه يې خلگ په امن وي .

شلم وصیت : دصحت او جوړتياپه حال کښي (دالله ﷻ څخه) د ويري اواميد په منځ کښي اوسه (يعنی دجوړتيا پرمهال دالله ﷻ ټول امرونه سرته رسوه اودنواهيوڅخه يې ځان ژغوره) (دمرگ دراتلو پرمهال) داسي مړسه چي پراالله ﷻ دي ښه گمان وي (يعني دمغفرت اوخلاصون دي ټينگ گمان وي) اودمغفرت اوبخښني هيله دي پياوړي وي (داسی امید) په سالم زړه کښي وي بېشکه الله ﷻ زيات بخښونکی اوزيات مهربان دی .

دامام اعظم رحمة الله عليه وصیت چی خپل زوی حماد رحمة الله عليه ته ئی کړی وو پای ته ورسیدی .

*****

حضرت امام اعظم رحمة الله عليه دقضا په اړه دغه وصيت ونوح بن ابي عصمة رحمة الله عليه ته فرمايلي دي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

نحمده ونصلی علی رسوله الکریم

نوح بن ابي عصمة (رحمة الله عليه) فرمايي: ما دابوحنيفة رح خخه دا حاديثو دمعاوو زده کړي کولي ده مبارک ډيربڼه تشریح او تفسیر کاوه هم دا ډول ما دباريکو مسائلو پوښتنه ځني کوله په عمومي ډول زما پوښتني دقضا دمسايلو او احکاموپه اړه وي امام اعظم (رحمة الله عليه) (پوه ورځ دوړاندوينا په ډول) راته وفرمايل: ته به دقضا دروازه وټکوي (يعنی قاضي به سي) نوح بن ابي عصمة فرمايي: کله چي زه خپل ښار مرو ته ولاړم دلږ وخت وروسته دستي په قضا اخته سوم امام اعظم (رحمة الله عليه) لا ژوندي وو نوح بن ابي عصمة وايي (دقضا داخته کيدو وروسته) مي امام اعظم (رحمة الله عليه) ته يو ليک وليکی ددغه پيښي حال مي پکښي وليکی او عذر می ورته وليکی (يعنی داچي په خپله خوښه مي قضا نه کوله بلکي ورته اړسوم) امام اعظم (رحمة الله عليه) په جواب کښي ورته وليکل: ستا ليک راورسیدی کوم څه چي دي پکښي ليکلی وه په هغه پوه سوم ستا وغاړی ته يولوی

امانت درولويدي چي لوی، لوی خلگ ورته عاجزه دي ته داسي يي لکه غرق نودخان لپاره دوتلولارولتپوه تقوی درته اړينه ده ځکه تقوی دتولوکارونوبرپايه کونکی ده دقيامت (دورځي د سختيو څخه) خلاصونکي ده اوساتنه دهري بلاڅخه ده اوپه تقوی سره به (د کار) بڼه نتيجه ترلاسه کړي الله ﷻ دي مور ته دتولوکارونونې نتيجه رانصيب کړي الله ﷻ دي دخپلي خوبني دکارتوفيق راکړي بېشکه الله ﷻ اوريدونکی اونژدې دی . پوه سه (اې نوحه رح!) په بابونودقضا يوازي جيدعالم پوهيږي چي په اصولودعلم(يعنی) قرآن ، احاديثو اوپه ويناوو داصحابوگرامپوه وي اودفکر اونظرڅښتن وي اودتپلوتوان يې ولري . که يوه مسئله مشکله درته ښکاره سوه نودقرآن ، حديث او اجماع په لوري هڅه وکړه که دي روښانه پکښي پيدا کړه عمل په وکړه که دي پيدا نه کړه نو نظائرو(يعنی قياس) ته يې حواله کړه (دآيات ، حديث ، قياس) استشهاد پرې وکړه بيا عمل په هغه لاره وکړه چي (پورتنيو درو) اصولوته نژدې وي او ورته والی ورسره ولري د فکر اونظر دڅښتنانو سره مشوره کوه ځکه په دوی کښی داسي څوک سته انشاءالله چي په هغه څه پوهيږي چي ته نه په پوهيږي . کله چي دوه دښمنان (يعنی مدعی اومدعی عليه) درته کښيناستل نو دکمزوري او زورور، دعزتمن اوبی عزته ترمنځ په ناسته ، توجه او خبروکښي توپيرمه کوه داسي کړنه مه کوه چي دعزتمن دعزت لامله درته طمع په پيداسي اوبې عزته دې عزتۍ له امله نااميده سي . کله چي مدعي اومدعي عليه ستا په وړاندي کښيني ترهغه

وخته يې پريږده چې په ارامه شرم اوسام ځني پورته سي بيا په نرمۍ خبري ورسره وکړه او په خبرويې پوه کړه او دهر يوه خبري ټولي اوره تلوار مه پرې کوه پري يې ږده ترهغه وخته پوري چې خپلي خبري ټولي خلاصي کړي مگر که يې بي ځايه خبري وکړي منعه يې کړه (اوددغه خبرو نه اړتيا) وروښيه . دزړه تنگی ، قهر او غم په حال کښي دقضا (فيصلي) مه کوه کله چې ستا دقضا حاجت اړتيا وي يا وړې يې قضا مه کوه د فکري بوختيا پرمهال قضا مه کوه بلکي په داسي وخت کښي قضا وکړه چې زړه دي فارغ وي .

دقريبانو په منځ کي په تلوار سره قضا مه کوه بلکي څو مجلسوته يې معطله کړه بنايي دوی په خپل منځ کښي روغه (جوړجاړی) وکړي که يې ونه کړي نو فيصله وروکړه ترهغه وخته پرهیچا فيصله مه وباسه ترڅو دالزام ټول ثبوتونه يې په لاس نوي درغلي او شاهدي ورکونکی ته تلقين (په خبرو کښي ښودنه) مه ورکوه . په خپل مجلس کښي چاته اشاره مه کوه و قريبانوته هيڅ کار مه سپاره

يې) دهیچا ميلمستيا مه قبلوه ځکه چې

يې

يې

به درباندي

اخرت

ﷺ

خبري مه

يې

ي الله ﷺ

يې

الله ﷺ دي مور او تاته ښه

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپل شاگرد ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله عليه) ته پای ته ورسیدی

مخورو اومشهورو شاگردانوته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رحمة الله عليه

دامام صاحب دشاگردانوڅخه دامام اعظم حضورکښي سره يوځای سو ددغه

حفص بن غياث النخعي

زمور لوري ته

ي راوستونکي

ي کون

رلی، اوملونه جوړکړي دي

سی (يعني) بي مسائلي مي

ي ياست چي

خپلي غاري

ي ستاسوڅخه هريودقضا

په تاسو کي

ي زه تاسوته

سره کوم (يعني الله ﷻ د

ي الله ﷻ تاسوته درکړی دی (واسطه کوم) چي

(پاچا) څخه

څخه د قضا غوښتنه وسوه او په ده کښي يوه نيمگړتيا وه چې الله ﷻ دخلگوڅخه پته کړي وه قضا نده ورته روا (اوددې لاري څخه پيدا سوي) رزق ندي ورته حلال که يې پټ حالات دښکاره حالاتوپه څيروه (يعني پټي نيمگړتياوي يې نه درلودي) قضا ورته روا ده (اوددې لاري څخه په لاس ورغلي) رزق ورته حلال دی که څوک د قضا و دندي ته دارتيا له مخي مجبورسي نودخان او خلگو ترمنځ دي پرده نه څړوي پنځه وخته دي لمونځ په جماعت سره (په مسجد) کښي اداکوي اودهرلمانځه پروخت دي (پدې ډول) ناره وکړي څوک حاجت لري؟ (زما سره ملاقات کولای سي) اود ماخستن په لمانځه کښي درې واړه دغه ناره کوه بيا کورته ځه که څوک مريض سو د قضا په ځای کښي يې دکښينا ستلوتوان نه درلودی دمريضی دورځوتنخوا (معاش) دی دبيت المال څخه) نه اخلي که امام المسلمین (امر) چم وکړي (يعني په بيت المال کښي يې خيانت وکړي) يائی په ظلم سره فيصله وکړه امامت يې باطل دی او حکم يې دمنلو وړندی که يې په ډاگه اوبښکاره گناه وکړه (د حد شرعی سزا ورکول باندي واجب ده) هغه نژدې قاضي دي حد باندي قائم کړي.

تمت بالخير وصية الامام الاعظم (رحمة الله عليه) لکبار تلامیذه.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصیت خپلومخورو شاگردانو ته پای ته ورسیدی.

کبه العبد الاقرالى الله الغنى مولوى عبدالهادى (حماد)

